

visse og det for nogle af de vigtigste Punkter, indført saa betydelige Forandringer, at de fremtræde i en hel ny Skikkelse, og det angaar da navnlig, hvad der for en Lov af denne Art maa ansees for at være det Væsentligste, det er, hvad der vedrører Uddannelsen og Skolerne. Uden at gaa ind paa den større eller mindre Berettigelse, der kan være i de Theorier, der ere lagte til Grund for de foreliggende Forslag, maa man under alle Omstændigheder erkjende, at en pludselig Forandring af Uddannelsen og Skoler kun kan føre til Forvirring. Et vel uddannet Korps af Officerer og Underofficerer er af en fremherskende Betydning, det er af Bigtighed, at de, der uddannes ad denne Vej, komme saa tidlig ind i Tjenesten, at Disciplinen og Agtelse for Tjenesten kan blive rodfæstet hos dem, og dette er under alle Omstændigheder vistnok fuldstændig Tilfældet med den Maade, hvorpaa Underofficersskolen er organiseret, og i mine Tanker ogsaa med den Maade, hvorpaa Officersskolen praktisk er gennemført, idet de unge Mænd, som gaa denne Vej, jo i Virkeligheden i Reglen foretage den tidligere Søfart, der fordres af dem, ombord i Krigsskibe. Naar man saaledes ikke kan føle sig betrygget ved den Maade, hvorpaa disse Hovedpunkter i Lovforslaget ere ordnede, maa Bestræbelserne gaa ud paa at nærme sig saavidt muligt til det af Regjeringen forelagte Lovforslag, hvortil jeg ogsaa i det Væsentligste vil kunne slutte mig.

Efter disse almindelige Bemærkninger kan jeg med Hensyn til de enkelte Punkter, hvori Uoverensstemmelserne mellem de to Lovforslag hovedsagelig findes, fatte mig i stor Korthed, idet den ærede Marineminister alt har fremdraget disse Punkter, og i det Hele taget fremstillet dem saa kyndigt og omfattende for Thinget, at jeg ganske kan slutte mig til hans Fremstilling. Ministeren nævnte Fortsættelsen, som er optagen i det foreliggende Forslag, og viste, hvorledes det ligefrem var et Spild af Kræfter at ville borttage dem fra Landartilleriet, hvor Personalet nu uddannes, og at ville forsøge at danne et mindre Korps i Marinen, hvor en særskilt Uddannelse i saa Henseende kunde finde Sted. Med Hensyn til Uddannelsen vil man finde i § 5 af nærværende Lovforslag, at den aarlige Uddannelse der er sat til 1500 Mænd. Efter den nuværende Lov er det Antal Føll, som skal uddannes, aarlig 700. Af de 1500 er imidlertid 300 bestemte til Fortsættelsen, men det bliver dog alligevel næsten en Fordobbling af det Antal, som efter den nu gjældende Lov er bestemt til aarlig Uddannelse. Dette vilde i sig selv tyde paa en stor Udvikling af Flaaden, og kunde saaledes fra visse Sider, i alt Fald fra mig, hilses med megen Tilfredshed, men naar man ser nærmere til, maa Tilfredsheden bryde. Der er saaledes sat et Minimum for Længden af Søtoget, og derfor er en Bestemmelse, som findes i den nuværende Lov og som ogsaa er optagen i Regje-

ringens Lovforslag, og som i almindelige Udtryk angiver om den aarlige Udrustning, at vi aarlig udruste saa mange Skibe, som svare til en Besætning af 1200 Mand i 6 Maaned, udtaget, og altsaa det eneste Punkt i Loven, som giver en Antydning af, i hvilken Udstrækning Udrustningen aarlig skal foretages, derved bortfalden. Efter hvad der foreligger, maatte man nærmest vente, at det store Antal af Værnepligtige, der indfalder, vil føre til en meget kortvarig, overfladisk Uddannelse for de Enkelte eller en betydelig Forøgelse af Depotafdelingerne af Føll, der slet ingen Uddannelse faae, og at hele den Foranstaltning, som fremtræder i Lovforslaget, ikke vil kunne føre til noget heldigt Resultat for Søværnets Udvikling. — Med Hensyn til Søværnets Rammer skal jeg indskrænke mig til at omtale, hvad der i Lovforslaget findes med Hensyn til Orlogsværftet. I § 30 findes ansørt det Antal Mestre og Undermestre og fremdeles videre, som skulle ansættes. Der er et Punkt, hvor jeg maa udtale min Anerkjendelse af, at Tjenesten er indøkommet paa en Maade, hvorpaa der er Anledning til at lægge særdeles Vægt, idet den Klasse Underofficerer, som benevnes Mestersvende, og som ere bestemte til hovedsagelig at udføremmanderes med Dampskibene, ere stillede i Klasse med Undermestrene, hvilket jeg mener vil føre til et meget heldigt Resultat. Men ved Siden af dette er Antallet af søfarende Maskinmestre og søfarende Undermaskinmestre nedsat, idet der er opført samme Antal af disse Klasser af Mænd, som findes i den nu bestaaende Lov, medens den Forøgelse, der er opført i Regjeringens Lovforslag, er strøget. En Forøgelse af disse to Klasser af Føll er af den største Bigtighed for Tjenesten. Det Antal, som nu findes, er neppe tilstrækkeligt til at besørge den sædvanlig forefaldende Tjeneste i Fredstid, og det forøgede Antal af Dampskibe gjør det uundgaelig nødvendigt at forøge Antallet saavel af Maskinmestre som af Undermaskinmestre. Hvad det underordnede Personale ved Maskinerne angaar, bliver man nødsaget til og vil ogsaa være istand til at tage de brugbare Elementer blandt de Værnepligtige, men til første Maskinist i større Skibe maa man absolut støtte sig til Føll, som ere uddannede i Tjenesten og nøie kjende de Maskiner, som der benyttes, og som have en mere sammensat Karakter, end de tidligere havde. Paa et andet Punkt er man ogsaa, som alt af den høitærede Minister fremhævet, gaaet Orlogsværftet nær, idet Antallet af Underdirektører ved Værftet er nedsat til en. Før 1864 var der 2 Direktører og 2 Underdirektører, altsaa 4 Mænd, som havde med Administrationen og Tilsynet med Virksomheden at gjøre. I 1864 bleve de to Direktørposter sammendragne til een, uden at Underdirektørernes Tal blev forøget, altsaa blev Antallet 3, og det er det Samme som reglementmæssig findes i dette Dieblif. Naar Tallet nedsættes, som i nærværende Lovforslag foreslaaet, vil det ikke